

[Alfred Jensen.]

ningen for manden med den forholdsvis beskedne indkomst. Jeg tænker her på en af de ændringer, der blev gennemført i fjor, nemlig vedrørende beskatning af søfolks risikotillæg. Det er ganske vist ikke aktuelt nu, det bliver først aktuelt, når vi kommer igen næste skatteår; men der blev altså gennemført en stramning. Det er fuldkommen urimeligt, at man forøger skattetrykket på dem med de små indkomster og giver lettelser — for det er det, der er sket — til dem, der har de store indtægter. Vi er ikke indforstået med, at man lemper skattelovgivningen på de områder, hvor man mener det er mest formålstjenligt at gøre noget, men gør det på en sådan måde, at de, der virkelig trænger til lettelse, ingen lettelse får. Jeg har påtalt det, da dette lovforslag var til første behandling, og jeg har påtalt det gennem flere år. Jeg har også haft den tilfredsstillende, at andre ordførere her fra talerstolen har givet udtryk for synspunkter i samme retning.

Det ærede medlem, der talte for den radikale gruppe, har også for nogle år siden gjort opmærksom på det urimelige i, at man ikke rørte ved forsørgerfradragene og ved den indtægtsgrænse, indenfor hvilken der kan gives det fulde forsørgerfradrag, eller ved den grænse, indenfor hvilken der kun kan gives et delvis forsørgerfradrag. Det samme gælder i og for sig andre områder i skattelovgivningen, men da der ikke synes at være særlig stor interesse for at føre disse synspunkter frem i de udvalg, der nedsættes, har den kommunistiske gruppe i år tidligere år villet stille selvstændige ændringsforslag, for at det dog skal kunne ses udenfor dette ting, at der findes en gruppe medlemmer her i tinget, der mener, at en ændring er gennemførlig og forsvarlig på dette område, selvom vi iøvrigt venter på, at skattereformen skal blive færdig. Jeg håber, at denne reform kommer til at betyde en lettelse i skattetrykket på dem med de små og de mellemstore indkomster.

Vi har altså set os nødsaget til at stille fem ændringsforslag. Det første går ud på at forhøje forsørgerfradragene med 100 pct. Da disse fradrag fastsattes i 1922, havde vi

et pristal på 199. Det er nu oppe på over 400, og det vil derfor være rimeligt, at man forøger fradragbeløbet til det dobbelte. Der er kun sket en ringe regulering siden 1922, nemlig på 200 kr., af det fulde fradrag, det vil for dem, der fik den største forhøjelse, sige 15 pct. Fradraget for dem er nu i hovedstaden 1 800 kr. Det, vi foreslår, er, at fradragbeløbet forhøjes til 3 200 kr., altså en forhøjelse på 1 400 kr. Vi foreslår endvidere, at den indtægtsgrænse, indenfor hvilken det fulde fradrag kan gives, og den grænse, indenfor hvilken det delvise fradrag kan gives, også forhøjes med 100 pct. Det vil for det fulde fradrag vedkommende sige fra 5 000 til 10 000 kr. Der er også her sket en lille ændring, idet denne grænse er blevet forhøjet fra 5 000 til 6 000 kr., men vi mener altså, at 10 000 kr. vil være rimeligt. Desuden foreslår vi, at grænsen for delvis forsørgerfradrag, som var blevet forhøjet fra 10 000 kr. til 12 000 kr., nu forhøjes til 20 000 kr.

Det er klart, at hvis man gennemfører en sådan lempelse, vil det komme til at gavne alle dem, der har små indtægter, og dem, der har mellemstore indtægter. Jeg synes, det var rimeligt, om man gennemførte en sådan ajourføring, al den stund man har gennemført ajourføring på mange andre områder, og der er meget mere, der taler for ajourføring her, idet progressionen i beskatningen bliver så urimelig hård, fordi man ikke har taget fat på spørgsmålene på den rigtige måde. Det er bl. a. derfor, vi diskuterer spørgsmålet om at finde ud af en måde, hvorpå vi i nogen grad kan komme merindkomstbeskatningen til livs; det er jo foreslået enten at skære toppen af indtægten eller at tillade forskudsvis indbetaling af skat. Men gennemførte man vort forslag her, som er ganske rimeligt, fordi det går ud på en ajourføring, havde man løst et af de problemer, der står i forbindelse med indtægtsstigningen, idet alle de, der har haft indtægtsforøgelse som følge af pengenes værdiforringelse, som følge af lidt større indkomst, ikke ville blive genstand for den grove beskatning, som den progressive beskatningsmåde medfører.

Jeg kan derfor anbefale de ærede medlemmer, der er interesseret i at få dette forhold ændret, at stemme for vort ændrings-